

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Întrebare parlamentară

Către: **Domnul Radu-Dinel Miruță, viceprim-ministru, ministrul
Apărării Naționale**

De la: **Domnul Răzvan Daniel Biro, Deputat AUR, Circumscripția 28,
Mureș**

Subiectul întrebării: Apărarea României între discurs politic și realitate operațională

Domnule ministru,

România se află într-un context de securitate radical diferit de cel pentru care au fost concepute actualele structuri de forță ale armatei. Războiul de la graniță, militarizarea accelerată a regiunii Mării Negre și transformarea doctrinelor militare europene demonstrează că apărarea teritorială nu mai poate fi tratată ca un capitol secundar, ci ca un pilon central al securității naționale.

În timp ce alte state europene cu percepție realistă a amenințărilor își construiesc capacități de apărare bazate pe sute de mii de militari activi și rezerviști instruiți periodic, România continuă să opereze cu o structură de

forță redusă numeric și fragilă operațional, Forțele Terestre dispunând de aproximativ 20.000 de militari organizați în două divizii, o capacitate insuficientă pentru apărarea teritoriului național, iar rezerva voluntară, limitată numeric și insuficient pregătită pentru războiul actual, este prezentată public drept soluție, fără a exista o acoperire reală în dotare, instruire și doctrină.

În acest context, semnalele publice¹ potrivit cărora rezerviștii ar putea fi mobilizați într-un eventual conflict, în lipsa unei pregătiri și echipări adecvate, nu reprezintă doar o problemă de comunicare, ci și o chestiune gravă de responsabilitate politică și instituțională. Din punctul meu de vedere, domnule ministru, statul român riscă să transfere costul propriilor carențe strategice asupra unor oameni chemați să apere țara fără a dispune și de mijloacele necesare.

Având în vedere cele de mai sus, vă solicit să răspundeți, punctual, la următoarele întrebări:

1. Care este evaluarea oficială a Guvernului privind capacitatea reală de apărare teritorială a României, raportată la efectivele existente ale Forțelor Terestre și la dimensiunea rezervei operaționale?
2. Cum justifică Guvernul din care faceți parte diferența majoră dintre modelele de apărare adoptate de state europene aflate în situații de risc comparabile – Polonia, spre exemplu - și nivelul actual al capacității militare românești, în special în ceea ce privește rezerva instruită și echipată?
3. Ce nivel de dotare individuală și colectivă este prevăzut, în mod concret, pentru rezerviști în cazul mobilizării și în ce măsură aceasta

¹ <https://monitorulapararii.ro/rezervistii-vor-fi-sacrificati-in-caz-de-conflict-fara-dotare-si-pregatire-adequate-timpurilor-noastre-1-59685>

corespunde standardelor războiului contemporan, ci nu celor de acum două sau trei decenii?

4. Ce program național, cu termene și bugete precise, există pentru extinderea numerică și modernizarea pregătirii rezervei, astfel încât aceasta să nu fie utilizată ca soluție de avarie într-un sistem structural subdimensionat?
5. Își asumă Guvernul responsabilitatea politică pentru situația în care rezerviștii ar fi chemați să compenseze lipsa de capacitate a forțelor active, fără a beneficia de pregătire, protecție și integrare operațională adecvată?

Solicít răspuns scris.

Cu mulțumiri,

**Răzvan Daniel Biro, deputat AUR, Circumscripția 28, Mureș
Vicepreședinte al Comisiei pentru administrație publică și
amenajarea teritoriului a Camerei Deputaților**